

tenen un contacte gaire habitual amb el món intel·lectual, però és gent que té una inquietud, que a vegades pot estar una mica somorta, ignorada, fins i tot, per un mateix. Aleshores, aquest tipus de llibre que té una bona presentació, que el fem tan païdor com podem, amb il·lustracions... ens agrada pensar que arriba a aquest tipus de lector.

Us negaríeu a acceptar com a autor una persona de fora que fos un estudiós d'un tema local?

El fet que es conegui l'autor és bo. No ens hi negaríem pas, si fos de fora. Però sol coincidir que la persona que parla d'Olot o bé és d'aquí o fa anys que hi està vinculada.

Explica'ns una mica com és el procés d'edició d'un llibre.

Un cop hem decidit editar un text, ens reunim amb la Teresona i decidim quin aspecte, quina presentació hauria de tenir aquell llibre. Si hauria de ser gros o petit, si hauria d'anar o no dins la col·lecció de monografies, si hauria de ser il·lustrat o no, quin tipus d'il·lustracions -fotos originals o dibuixos, o fotografies recuperades- si haurien de ser en blanc i negre... Quan tenim aquests criteris generals, anem a veure la Magda Pujolàs. Ella ens aconsella. La seva col·laboració és principal en aquest aspecte de la forma que ha de tenir el llibre, tot i que els editors, que són qui ha de vendre el llibre, són qui decideix aquestes coses.

I els il·lustradors, com els trieu?

La Magda és qui els coneix, i qui hi té els tractes. Ens porta una mostra, i ens aconsella. A partir d'aquí ella és qui s'encarrega de la producció, fins que surt el llibre. És ella la que va a la impremta, que controla els fotolits... La Magda és una col·laboradora nostra importantíssima, és la nostra dissenyadora i per tant, gràcies a ella els llibres tenen la presentació que tenen, però a més a més és una col·laboradora que ultrapassa una mica les feines que li toquen, treballa molt estretament amb nosaltres. Nosaltres no hi entenem, amb els industrials. Quan arriben els llibres, els distribuïm nosaltres mateixes per les llibreries. És una cosa casolana.

Partiu d'una sèrie de handicaps: és una editorial comarcal, que publica en català, textos que són prou densos. Quin balanç en faríeu?

L'handicap més gros que hi ha és l'econòmic, evidentment.



La intenció de l'editora és sempre recuperar els diners que s'inverteixen. Si hi arribem, ja ens sentim satisfetes. Després de 10 anys, la conclusió més important que podríem treure és que durant aquest temps ens ho hem passat molt bé, ens ho hem pres com una afició, i aquesta afició

continua i a més ens ha donat moltes satisfaccions. Hem disfrutat de la relació que s'estableix amb els autors, amb les llibreries, amb tot aquest món. Les coses, les hem fet més bé o més malament, de segons quins llibres n'estem més satisfetes que d'altres, però si fem balanç, n'estem força contentes. Ara, si poso damunt la taula la vintena de llibres que hem fet i què voleu que us digui, em fa il·lusió.

Heu arribat on volíeu arribar, o preteníeu anar més lluny?

No, no volíem arribar més lluny, això no. Això no és un negoci, no era aquest l'objectiu; però tampoc pot ser una ruïna, perquè llavors ens ho hauríem de deixar córrer. El que hem aconseguit és poder anar tirant. L'objectiu era el que he dit, passar-nos-ho bé mentre fèiem uns productes dignes, i la veritat és que si flaires l'opinió general és bona. Reberem bones vibracions, per entendre'ns.

Biblioteca

Com a directora de la biblioteca d'Olot, ens agradaria que ens parlessis dels canvis que ha sofert aquests darrers anys: la informatització, la mediateca, i ara fins i tot el canvi d'ubicació. Aquesta evolució, cap a on va?

El que li ha passat a la biblioteca és que s'ha modernitzat. Què ha canviat, bàsicament? A mi m'agrada molt dir que a les biblioteques públiques -no només la d'Olot- els ha arribat la democràcia, com ha arribat al món de la premsa i a l'ensenyament, per exemple. Els canvis s'han anat veient gradualment, i s'ha passat d'unes institucions absolutament anticuades, marginades, al fet que les biblioteques es consideren cada vegada més uns establiments bàsics per la cultura popular i democràtica, d'assumpció de totes les reivindicacions democràtiques que implica la nostra societat actual. És important, perquè penseu que les biblioteques públiques són les plataformes on hi ha tot el món de la informació, també en relació amb l'ensenyament, i també, i molt important, amb el món de l'oci, que ara ha anat adquirint cada cop més importància. Tot i que li falten moltes coses, podríem dir que la d'Olot, com les altres, es trobava en un camí ral, i ara ha entrat en una autopista. Va a poc a poc, perquè els pressupostos són els que són, però avança.



Tot això deies que no era exclusiu d'Olot, deuen formar part d'una xarxa de biblioteques...

Sí. Tot això ha passat des que la Generalitat de Catalunya va assumir totes les competències de es biblioteques. Penseu que Catalunya era el lloc d'Espanya amb més tradició bibliotecària, de fet era l'únic. Durant la República es va fer una embranzida importantíssima, però això va